

ავტორის მომხრეობისა გავფიქრებინა და ვაფიქრებინა, რადგან ნაც უპირობოდ მის მიერ ძნელი გასახდელი ომი. ამ გულის მეჭვინე...

ტის ტარის წინგრეობისა და თავისი თხოვნისა სიანეთის შესახებ. * ვაზ. ჯაკობის "კეთილმოლოტი..."

ცნინვლის, ანაბეთს, ქუთის და ცხებს, რადგანაც გზაც გვარნიანა და რაუბრად იზოგება იქ ხალი. გოცხებიც არც...

ბათ, ზედ არას ღრის არავითარი უფმინდურება არა ყრალა. სასურველია, რომ ეს ქუჩები წინანდებულად...

გამოვიდა ერთხელ მწერანი აბაბიხუდს და ტუთი შუბისაღს მისაზე, სიაცანე...

ახალი ამბავი

* გუშინ, 20 ოქტომბერს, სიონის საკრებულო ტაძარში გადსდრილი იქნა სამალობლოთა პარკლისი ხელო...

* ტფილისის ყველა სასწავლებლებში, 20 ოქტომბერს, პირველის დაკვეთილის შემდეგ სწავლება არა ყოფილა...

* ქუთაისის გიმნაზიის დირექტორს ბანს ი. ი. სტოიანოვს მათ უფადეზუეუსობათათვის მართაქვია ფარტარავთული სურათები მეფე ბავარ...

* იმავე გზებში კეთილმოლოტი, რომ წარსულს ოპში მოკლულის გენერალ-მაიორის თავი, ილია ზაალის ძის...

* გარის მასრა: ყოველს შემოღობავს ტფილისში ღიღი-ძალი ხილი ჩამოაქვთ ზემო ქართლიდან...

* თიანეთადგან გვეჩვენებ: დღეს ჩვენი გველვისა გველვისა დავმავალა. ამ გველვისის გადღვანს თუმცა სიგრძით 70-80 საცენზე და სიმაღლით 2 1/2 არმინზე მეტი არ იქნება...

* ტფილისის ბაზარში ამ ხანაშით პური ძალიან ნაკლებად ჩამოაქვთ ვახსვიდალ. ფთოი პური ფასობს მანეთი...

* თიანეთადგან გვეჩვენებ: დღეს ჩვენი გველვისა გველვისა დავმავალა. ამ გველვისის გადღვანს თუმცა სიგრძით 70-80 საცენზე და სიმაღლით 2 1/2 არმინზე მეტი არ იქნება...

ჩვენს დღეს ამ მოკლე ხანში არა ჩვეულებრივი სისუთუთე და სიმინდე ეტყობა. ზოგიერთი ქუჩა ისე სუთთად არის შენახული, რომ გვერენ...

ბახტრიონის აღება (თუშეთი გვიანდელი)

სოლო უტის ხევის შესართავის პირისპირა, ამბოას გასული თავისი გვირგვინიდან აღწრის, აღსწრის აღმოცენდა იქაქის სივ, აღსწრის აღმოცენდა იქაქის სივ, აღსწრის აღმოცენდა იქაქის სივ...

როგორც ერთი გაცი, ასე მოაწვდა სსვად-სსვად მთიდან ჩამოსული მთი...

* ამ გარსვე წერის ქვაბობა სიყრდამოი სქმონების ვიდეოლო გარლოს დღესან ბრძოლის დროს.

ქრომ, იტარა იმ საშინელის, გულის გამგზავნის მიძვე ტრიბოლი, რომელიც მხოლოდ უსახლეო მწუხარებებით სარე გულადგან გადმოსდებდა ხოლმე, და ბოლოს გადაწყვეტილი წარმოსთქვა:

— დედა, მამაკაცი, რაც შენთვის დამამავებია. დეკრთმა მოგცეს ნუგეში, მე-კი ამის მეტი აღარ შემიძლიან. მშვიდობით...

მანამ ქეთიფანა გონს მოვიღოდა, შაქრომ გოარზედ ჩაირბინა.

X

საშინელი, გააფიქრებელი ქარი ჰქარადა და თითქმის სტყუვად ქვეულის თოვლის ნაფლეთებს პირში ავირდა გამძვინვარებულნი იანერის ცივი და მოკრძალებული ღიღი შაქროს ღლიდით გაბრუნებულთ თავსა და ხეტლთ სასეე მკენსარე გულს თითქო ბანს აძლევდა. მაგრამ შაქრო ყურის არავერის ათხოვებდა. შეუფერხებელი, განქარებული მიღობდა ვერის მიღსიკენ და, როდესაც ხიღს დაუახლოვდა, ზედ გასიღის მაგივრად, გვერდზე დახეობდა და მტკერის ნაირისა ჩაედა. იქ ბურჯის ქვეშ მოაფარებოთ ქაზეხ ჩამოვარდა, ქული მოიხადა და დაოფლოლი შუბლი იანერის ქარიზხლის მიუშვირა. იმისი მღუღინე მშვიდი, ფერმკრთალი სახე ამ წყაღ სრულყოფილი შეიცვალა, რაღაც უმადლესის მწუხარებებს ბეჭედა დედა, იმისი ვიწრო, ყმაწვილი შუბლი მკუხრებრებით...

მოიხშუქა, ფიქრით სასეე შავი თვალები დაღის ხნით და მტერა შაქრომ თაშით მოკიციბე მტკერის ღორჯუტლებს, თითქო იქ ითხოვლობდა თავის ბედ-შეგობას და უდროად ვატეხილ ყმაწვილ-კაცობის მწარე ამბავს. მეგრე მწარედ ამობოხნა, ამოვიერება და ნელ-ნელა დაიწყო ახალუბის ღიღობის ხსნა. ერთი თელი კვივა გადავლო თავის წარსულს, წინ გამოვიყენა:

მე თავი მახსოვს მხოლოდ იმ დღიდან, როდესაც ჩვენ სახლში, ჩვენ ვიწრო კარხვდ, შემთხვევად ჩამოხასხალა ობოლი, მამისადა მ-ტრავებულ ბავშვი და ჩემი სიკაცსლეუ იმ დღიდან ისე მქედროდ შეუკავებდა, ისე მოეწყობა იმ ბავშვის, რომ დღეს, როდესაც ის სახედამოდ დავკავებ და იმის დასაკუთრების იმედი გადამიწყდა, ჩემი სიკაცსლის მარტივი ვაწყვდა, იმის გადაწყვე. მთელს ცხოვრებაში ოპობა საგანი მქონდა: ადელი და პატოსანის შრომა და ეს ორი საგანი ჩემს ცხოვრებისა ჩემთვის ყოველთვის ვაწყარავდი იყო. ვწორობოდი იმიტომ რომ ადელი მეყვდა და რაკი ადელი მკავდა, ვწორობოდი ბეჭვიდა და პატოსანს. დე ექვსის წლის წინად ადელი დავკარგე უწყურად, რადეც საიღვრობოთი მოკლე შემთხვევით და მას პეტოთა, თუმცა სეუდით გულში, მაგრამ იმ იმედით, რომ ჩემი სატარო უთოდ დამიბ...

რუნდებოდა, ვწორობოდი, გრაშ გროშზედ ვაღდებო, ოჯახს ეიზხალებდი და ადელის მომავალ უზრუნველ ცხოვრებისათვის ვზრუნვდი. მე მოვედროდი იმას ყოველ წაშს, ყოველ ჩემ თვლის დახამამების დროს ამ გვერა, რომ ვერა ძალი, ვერა ევშაპი ვერ დაიკარგე, დამიბრუნებოდა, თუმცა დღეაღულ - დაქანტული და ბევრს ქირსა და ვაგლობს გამოველოდი, მაგრამ პატოსანის, უმანდა, წმინდის სინიღობით, და ჩემს მზერავლე გულზედ შეისვენებდა, დროებით დაკარგულს საშოთესს სამუდამოდ დაბრუნებდა. ამ ფიქრებში და იმედებში მიღობდა მთელი ჩემი სიყმაწვილე და სამუდამოდ ჩამოვირბი იმ ქვიფებს, იმ ოპობა-ფობობას, ქალბენი ქვიფის, რომლებიც ყველა ჩემი ამხანაგები ვატყვებოთ ენაველიან. ტყუილით კი არ დამკინობდა წუხელის სანდრუო ოქრომეტილი: ოკ-გარბოთი, პატარა-ბილი! ოპობა, ოკ-გარბოთის წლის ქალაქის ბიჭი გუშინ პირველად დაეთიერე და პირველად ენაზე დედაქუცო სატანის სახითი...

— მაინც-კი, განაგრძობ კვლავ ადელი მეყვდა და რაკი ადელი მკავდა, ვწორობოდი ბეჭვიდა და პატოსანს. დე ექვსის წლის წინად ადელი დავკარგე უწყურად, რადეც საიღვრობოთი მოკლე შემთხვევით და მას პეტოთა, თუმცა სეუდით გულში, მაგრამ იმ იმედით, რომ ჩემი სატარო უთოდ დამიბ...

ლოდ მიზინ გამოეფხიწლი, მაშინ მოვედი გონს, როდესაც ის ღღედა და, რომ დაუზღვეველ უღელში უნდა ვამეყო თვი და უკან დაეხივი, ჩემში ძალი ვერ ვაოევი დელოსთვის მელლადა და ნაზე ადელი რა სახით დაეხივი? მოვირალი, ნამუსზე ხელ-აღებული, კიცოვიით ვაკვირებოდი პირზე ფერ-ფეროდ წაღლებოდა და სინიღის გაცილებული... ჩემს საცოდოდ არჩეულს ადელს, ოპობა, ნაშმი, საქვეყროდ, ჩემს თვალ-წინ, ბიჭები სსქეტიდნენ, ჰკოცნიდნენ და ამის ჯიღოდოდ თვეშე გროშებს უგრავენდნენ... ოპ, ოპ! რა განი შემხრია, რატომ იქვე დედაშიწი არ გამოგული ბუღიდგან არ ამომავრდა? რატომ იმედნი ძალი არა მქედრო, რომ სუყველანი ერთის ხელის მოკერით დამესიხნა, დედამიწხედ დამკვირიდნენ... საცოდავი, საბარბო გოგო, ნეტა რამ მიყვანა მეგ ყოფამდე... რა ნიაროდ შეკრთა, როდესაც მიცნო, რა როგად გავითრდა, ერთის წმათ თითქო ვაგებრე და ვეგარა, დაბარბადა... უმეღერო! იქნება დაბრუნება შეიძლებოდა? იქნება რაკ ენაზე სულ მომეგება და ჩემი აღელი ისევე უმანკოა, ისევე წყრფული... მაგრამ... მეგრე მეგრე? მეგრე რა მოხდა? ის ერთს წაშს შემდეგ სწრაფოდ წამოტყა, უნამუსო თვალებით თვლიმი ვამჩიარო, ურცხვად ვაღიხანხანა და მატყაროდ გამოუღე...

ტა თავის დოსტებს, ქალაქის კონტრა გამოითორლო ბიჭებს ოპ, ჩემო ექვსის წლის ვიქებო, რა უღაროდ მოვიგოთ ბოლო, რა უღაროდ, რა სასეკად შესწყდა თქვენიან ერთად ჩემი სიკაცსლეუ, ჩემი ბიჭობა, ბიჭობა ჩემო! — ვანდრობო შაქრომ თავისი შავი ფიქრები: — ცული დევი დაუბადებდა, საცოდესს ცუდად გავიგებდი, მართლაც, მე იმისი ამპიკი მაგრამ, რაკი, მეტი ვარა მაქვს. ვიკოცხო! რისთვის? უსანდოდ სიკაცსლეუ რაში ვაქრო! მინიე ჩემის სტიყვის ვატყვა, ნუცაზე ხელის ატევა, მოჰყლავდა ბებისა და დეე პატრონსურად მოკვედა და ისიც თან გამოგავდა, თუ ეს აუცილებლობა უსაბოგანო სიკაცსლეუ უარისობა. ამას ამბობდა ბებია ჩემი ყოველთვის და ამას ჩამომხანდა მეც-ში, რაკ-კი თავი შემისწავლიდა. მეც ვასრულებდ იმის ნათქვამს და უნამუსო სიკაცსლეუ ნამუსიანს სიკედილს ვამჯობინებ. ნუცა? თავისი მშობიან ერთად უნდა დამატყვინებ და უყვეთებო მკარის შირობას. ანდრონი ქვეჯიბი მი მოდებს და ბებია ჩემი იმას არ გასტყვის. მაშ ასე, სიკაცსლეუსთან ვანდრობი ვასრულებდი მაქვს.

ბურღინში ერთი სასტუმროს მატარებელი...

პერატორმა იხილა რა ალტაცებული...

დიონისისა, სილივისტროსა, ზაიანსისა, კი...

გამოიღა და იხილეთ „წერა-კითხვის გამავრცელებელი...“

საფრანგეთის საერთო წიგნთ-საცდის...

20 თქტომბერი კანტონების. გამოცხადებულ იქნა...

22 დღე კვირა. მოცუ. იკოპოსა, უფლის მამისა...

ვერძე ექიმი პრემოგრაფენსკი

ანკლავისა და ირანსადასა სკავის-მოქალაქე...

კონკრეტული. მეთუ იუბილიის-თვის მიუღიან...

24 დღე თარმობათი. მოქ. არაიოსა და აიანსისა...

ლეღ-ენა და გუნების კარი

ფერდინანდ ლეუსენს გამოუხდენია...

პარნიშ. საბარლომენტო კომისიამ გადასწყვიტა...

საქონლის სარგებლობასა. 1 თქტომბერად...

ნავაგილი საუზნაო ყველაფრის განთქმული წიგნი

ფრანკონისა დასრულებული საზოგადოება...

Table with 4 columns: Name, Birth, Death, Burial

გივირბობით სავამოთა, სასლავარკარეთ...

ბარკოვი, დღეს, დღის თორმეტს საათზე...

21 დღე პარასკევი. წმ. დიდი ილიარიონისა...

გვირბობით, სავამოთე, და სამშობათს...

ამიღა ახათი გამოქვეყნდა და იხილეთ